

Mans tētis supervaronis

Stāsts būs par manu dzimšanas dienu un manu izveicīgo tēti, kurš nekad vēl mani nav pievīlis.

Bija pienācis vasaras vidus, un tuvojās mana 11.dzimšanas diena. Tētis, kā jau tētiem pienākas, bija darbā. Mans tētis strādā mežā ar lielo un sarežģīto meža tehniku. Šoreiz cirsma atradās ap 100 km no mājām.

Bija piektdiena, bet tētim vēl bija jāpagūst izvest 150 m³ koku. Lai to izdarītu, bija vajadzīga viena diena un puse otras dienas. Bet tā otra diena jau būs mana dzimšanas diena! Daudz kas bija saplānots, sapirkts, izdomāts... Tētis negribēja nokavēt manu dzimšanas dienu, bet arī atstāt darbu pusdarītu viņš negribēja. Viņš nolēma riskēt un strādāt ātrāk un ilgāk (ievērojot drošības noteikumus), lai pēc iespējas agrāk mēs visi kopā varētu sākt svinēt manu dzimšanas dienu!

Pienāca piektdienas nakts. Dziļa tumsa. Tētis bija noguris, nāca miegs, bet vēl bija 3 kravas jāizved - tie ir tikai 36 kubi jeb 1h 30min... Bet miegs tā nāca, ka nevarēja vairs acis noturēt atvērtas, likās, ka acu plakstiņi ir tik smagi... Tā sevi mocīt arī negribējās. Bija viens naktī, un tētis nolēma iet gulēt. Iekāpis vagoniņā, uzlika pulksteni uz sešiem no rīta un uzreiz aizmiga.

Kad tētis pamodās, ārā vēl bija neliela tumsa. Paskatījies pulkstenī, viņš satrūkās: tas rādīja 7.30! „Kā es tā nogulēju zvanu!” tētis sāka sevi bārt, tomēr ātri saģērbās, iedzēra kafiju un skriešus uz traktoru! Tā īsti vēl nepamodies, miegains ķērās pie darba. Izveda vienu kraviņu, izveda otru, un arī izveda beidzamo. Pulkstenis rādīja 9.30, bet līdz mājām vēl tāls ceļš. Nolicis traktoru, tētis ātrā solī devās uz mašīnas pusi. Pa ceļam piezvanīja šefam un pateica, ka cirsma ir izvesta, un lielā steigā traucās mājup.

Pulkstenis rādīja apaļus vienpadsmit, kad tētis ieradās mājās. Noguris, nedaudz vīlies sevī. Viņš sev pārmeta: „Tik daudz ko šodien gribējām apskatīt, izbaudīt, bet manis dēļ zaudējām vairākas stundas!” Tomēr mēs tēti sagaidījām ar siltu smaidu un mīliem apskāvieniem. Viņš atpūtās, ieguva otro elpu, un tad mēs visi sajūsmas un prieka pārņemti devāmies svinēt manu 11.dzimšanas dienu!

MANS TĒTIS IR PATS LABĀKAIS, JO VIŅŠ VIENMĒR CENŠAS IZPILDĪT SAVUS SOLĪJUMUS. KAUT VAI DARBS DZEN DARBU, TĒTIS AR VISU TIKS GALĀ!

Everts Bekasovs